

SOLITAIR

Heksen in je eentje

Flierefluiter

© 2018

“Vier je dan echt alle jaarfeesten en manen in je eentje?”

“Is dat niet eenzaam?”

“Dan moet je zeker wel veel discipline hebben?”

Dit zijn zomaar wat vragen die ik soms krijg als ik vertel dat ik al ruim 15 jaar als solitair heks bezig ben. Ik zal ze meteen ook maar beantwoorden: ja ik vier (praktisch) alle jaarfeesten en veel manen in m'n eentje, ja dat is soms wel eenzaam en nee daar hoeft ik echt niet veel discipline voor te hebben. In dit artikel zal ik wat meer vertellen hoe het voor mij is om het solopad te volgen en te heksen in m'n eentje.

Laat ik beginnen met te vertellen dat ik niet altijd solo gewerkt heb. Toen ik zo'n 25 jaar geleden voor het eerst met Hekserij in aanraking kwam was dat via een vriend die hier al langer mee bezig was. Mijn eerste stappen op het heksenpad heb ik samen met hem gemaakt en ik heb veel van hem geleerd. Nadat deze vriendschap beëindigd was, ben ik lid geworden van de Green Circle (een paganistische vereniging) en een Wicca jaarfeestengroep. Weer een paar jaar later ben ik ingewijd in een Gardnerian coven waar ik ruim 4 jaar lid van ben geweest voor ik afscheid nam van de coven en solo verder ging. Dit is een route die ik elke soloheks kan aanbevelen!

Als je als verse heks meteen vol overtuiging voor het solopad kiest dan heb je een lange en harde leerweg voor je omdat je telkens zelf met vallen en opstaan het wiel zult moeten uitvinden. En dan niet alleen het jaarwiel, maar alle wielen!

Uiteraard bestaan er heel veel goede boeken en websites met uitleg over alle aspecten van Hekserij, Wicca en andere paganistische tradities, maar er zit ook veel kaf onder dit koren en als solist zul je zelf het verschil moeten bepalen. En los hiervan is het een feit dat veel boeken en websites gaan over het beoefenen van de heksenkunsten in een coven of groep en niet als solitair beoefenaar. Alle informatie hierin zul je dus (zelf) moeten vertalen naar je eigen solopraktijk. Dat kan gelukkig allemaal prima, maar het is een zware leerweg met veel hobbels en kuilen. Daarom ben ik erg blij dat ik de mogelijkheid heb gehad om met andere, wijzere en meer ervaren mensen samen te werken.

In de training voorafgaand aan mijn inwijding en tijdens mijn jaren in de coven heb ik ontzettend veel geleerd over spirituele technieken als meditatie en visualisatie, allerlei methodes voor magie, divinatie en healing, Wicca-theologie en het bedenken en doen van rituelen. In het werken in de coven en de Green Circle is op een veilige en gedegen manier de basis gelegd voor voor al de solo-hekserij die ik nu doe.

Ik adviseer alle (beginnende) solo heksen is dan ook om te overwegen een tijd lid te worden van een groep of op z'n tijd eens samen te werken met anderen, af en toe aan een groepsritueel mee te doen en een cursus over Hekserij te volgen waarbij je van een ervaren docent(e) feedback krijgt op waar je mee bezig bent. Je zult zien dat je hierdoor niet belemmerd wordt in het doen van 'je eigen ding' maar dat je juist nieuwe mogelijkheden ziet en meer diepgang zult ervaren.

Het grootste voordeel van heksen in een coven of andere groep is immers dat je alle sabbats en esbats viert met goed uitgedachte rituelen in een groep vrienden die weten wat ze doen en goed op elkaar ingespeeld zijn. Het grootste voordeel van heksen in je eentje is dat je alle rituelen zelf moet uitwerken en uitvoeren en ze daardoor helemaal kunt aanpassen aan je eigen behoeftes en voorkeuren van dat moment. Voor mij is dat de belangrijkste reden om voor het solitaire pad te kiezen. Als solo heks moet je vooraf goed nadenken wat een bepaald jaarfeest, volle maan of ander ritueel voor je betekend, wat je erin wilt uitdrukken en hoe je dat gaat doen; dit geeft voor mij een grotere diepgang en betekenis aan rituelen dan wanneer ik deelneem aan vieringen in een coven.

Dit begint al met het ombouwen van groepsrituelen naar rituelen die je alleen kunt uitvoeren. Groepsrituelen zijn vaak heel uitgebreid zodat iedereen in de groep iets te doen heeft en voor sologebruik kan er dus veel geschrappt worden. Voor mezelf heb ik zo een eenvoudiger versie bedacht voor het trekken en sluiten van de cirkel die ik iedere keer gebruik en voor het middenstuk, het eigenlijke ritueel dus, ontwerp ik telkens iets nieuws voor die specifieke gelegenheid. Hierbij let ik er op dat er veel afwisseling is tussen het uitspreken van rituele teksten, het doen van rituele handelingen en meditaties.

Het ontwikkelen van een eigen rituele stijl is een zoektocht die veel creativiteit en inspiratie vraagt, maar die ook heel leuk is en veel voldoening geeft. Het motiveert me om veel te lezen, technieken uit te proberen en ook bij andere paganistische tradities rond te snuffelen.

Zo ben ik behalve als Gardnerian Wicca inmiddels ook ingewijd als Bard en Ovaat bij een druïdenorde en mijn rituelen bestaan tegenwoordig uit een prettige mix van elementen uit deze twee tradities. Maar ik gebruik ook geregeld elementen uit de Noordse Traditie, het Shamanisme en zelfs uit Oosterse stromingen in mijn geheks.

Ook dat vind ik leuk aan het solopad: je kunt zoveel zijpaadjes nemen als je zelf wilt en deze allemaal verweven in je rituelen, je magie en je spirituele ontwikkeling.

Zo heb ik eens een jaar lang voor elk jaarfeest een mandala getekend die de essentie van het jaarfeest uitbeeldde en als viering een meditatie gedaan waarbij deze mandala het focuspunt was. Het heeft mij veel geleerd over de jaarcyclus en over meditatie. Ik heb een tijd gewerkt met verschillende Goden en Godinnen voor elk jaarfeest en een jaar de meeste rituelen gericht op healing van mezelf en het herstel van mijn innerlijke balans. De vieringen van de (volle) manen heb ik een tijd alleen gedaan als ik magisch werk wilde doen, maar tegenwoordig vier ik ze weer vrij consequent met een wat uitgebreidere meditatie gericht op energiën van mijn chakra's en aura. Op deze manier blijft het ritueel vieren van de cycli van het jaar altijd verrassend en verdiepend.

Voor mij is het spirituele pad van de solo heks nooit saai omdat ik altijd bezig ben om mijn rituelen voor de jaarfeesten vorm te geven, mijn maanmeditaties uitvoer, interessante boeken lees en leuke projecten doe zoals het doorwerken van een Bardic Handbook, het volgen van een cursus Oosterse Filosofie, het verzamelen van takjes van de verschillende bomen van het Ogham alfabet of het bestuderen van de Indiaase maan dierenriem.

En omdat ik zo dagelijks praktisch en op een leuke manier bezig ben met het vormgeven en verdiepen van mijn Paganisme, vraagt het ook geen grote discipline van me. Het is zowel een levensweg als een hobby.

De keerzijde van deze manier van werken is wel dat je het risico loopt dat je geheks een vergaarbak van allerlei rituele stijlen en technieken wordt zonder veel logica en met de onderlinge samenhang van los zand. Dat is iets wat je als soloheks moet zien te voorkomen omdat je anders het risico loopt op een punt te belanden waarop je je afvraagt waar je in godesnaam mee bezig bent en dan geen bevredigend antwoord kunt vinden.

Mijn manier om dit op te lossen is het ontwikkelen van een samenhangende filosofie, een spiritueel wereldbeeld waarbinnen mijn rituelen, mijn magie, healing en divinatie en alle andere spirituele technieken waar ik mee werk in moeten passen. Dit heb ik in de loop der jaren gedaan door enerzijds veel te lezen, na te denken over wat ik gelezen heb en daar een eigen visie over te vormen en anderzijds, vooral, door te reflecteren over wat ik heb meegemaakt aan spirituele ervaringen tijdens rituelen, meditaties, trancereizen, healings etc.

Een spiritueel wereldbeeld moet namelijk geen filosofie, geen bedachte mentale constructie zijn, maar een doorleefde beschouwing van de wijze waarop je de wereld tot in het diepst van je wezen ervaart. En zelfs dan blijft het een 'werk in uitvoering' dat in de loop der tijd verder zal evolueren.

Maar dat neemt niet weg dat een dergelijk wereldbeeld een goede kapstok kan zijn waar je al je rituelen en alle technieken die je gebruikt aan kunt ophangen, een landkaart die je helpt om verder op je pad te gaan en een inzicht dat je steun en kracht kan geven als je twijfel of moeilijkheden hebt.

Want ook dat zul je tegenkomen op het solopad; er zullen momenten zijn waarop je je afvraagt waar je het allemaal voor doet, wat voor zin het heeft, of de Andere Wereld niet gewoon een slechte trip is, of je afvraagt of je niet een matig toneelstukje uitvoert voor een oud kastje met wat rommel er op in plaats van een joelritueel voor een altaar.

Op zulke is het solopad eenzaam, heel eenzaam.

Maar op zulke momenten geeft een doorleefd Paganistisch wereldbeeld ook een antwoord op de vragen waar je mee zit, geeft het zin aan wat je doet en motivatie om verder te gaan.

Een andere remedie tegen dit soort spirituele crisissen is op z'n tijd ook samenwerken met andere paganisten. Het enkele feit dat je weer eens ervaart dat je niet de enige bent die in trance de heilige Grove bezoekt om in Yggdrasil te klimmen en de goden te raadplegen, dat er meer mensen zijn die in een vreemd gewaad elementen aanroepen en cirkels trekken op de slaapkamer, die eikels en slakkenhuisjes gebruiken voor magisch werk, zal je weer geruststellen dat je niet gek bent (of althans niet als enigste) en je motiveren door te gaan op je pad. Ook voor solisten is het heerlijk om eens open te kunnen praten over ontmoetingen met natuurwezens, te discussieren over de mythologische achtergrond en betekenis van Odin of legpatronen voor de tarot uit te wisselen.

Ondanks het feit dat ik vol overtuiging het solitair heks ben, vind ik het hierom erg prettig om op z'n tijd andere pagans te ontmoeten, met hen te spreken en samen te werken in heksencafe's, op conferenties of andere bijeenkomsten. Ik vind het leuk om oude en nieuwe vrienden te ontmoeten, inspiratie en ideeën op te doen en samen uiting te geven aan onze paganistische spiritualiteit.

Want ook al werk ik zelf solo en volg ik mijn eigen pad, ik besef heel goed dat mijn individuele pad nauw verbonden is met de paden van anderen, zowel van andere solisten als van hen die in covens, groves en andere groepen werken.

Het Paganisme is een levende traditie van mensen die elk hun eigen spirituele pad gaan, elkaar beïnvloeden, van elkaar leren, samen werken, ruzie maken, lief hebben; van mensen die elk voor zichzelf het Paganisme vorm geven maar zich daarin wel verbonden weten met elkaar en met het Grote Geheel.

aanbevolen literatuur voor solisten:

- * Penny Billington (2013), *The Path of Druidry*, Llewellyn Publications, Woodbury
- * Nimue Brown (2013), *Spirituality without structure*, Moon Books, Winchester
- * Scott Cunningham (1988), *Wicca, a guide for the solitary practitioner*, Llewellyn Publications, St. Paul
- * Marian Green (1991), *A witch alone*, Aquarian Press, London
- * Joanna van der Hoeve (2014), *The Awen alone*, Moon Books, Winchester
- * Catrin James (1998 & 1999), *Celtic Faery Shamanism vol. 1 & 2*, Capal Bann Publishing, Freshfields
- * Daan van Kampenhout (1997), *Handboek Sjamanisme*, BRES, Amsterdam
- * Joke en Ko Lankester (2001), *Heksen komen van de maan*, De Kern, Baarn
- * Kevan Manwaring (2006), *The Bardic Handbook*, Gothic Image Publications, Glastonbury
- * Jack Stoop (2014), *Heidense Hekserij*, Boekenbent, Barneveld
- * Linda Wormhoudt (2010), *Seidr het Noordse pad*, A3 boeken, Geesteren

www.jackstoop.eu/yggdrasil.htm